

4. Τέλος ἄς ἰδοῦμε, τί λένε μερικοί **ἐπιστήμονες παγκοσμίου κύρους** σχετικά μέ τίς **ἐξωτερικές μαρτυρίες**.

α. **Ὁ Millar Burrows** (Μίλλαρ Μπάρροουζ), τοῦ πανεπιστημίου **Yale** (Η.Π.Α.), γράφει:

Ἡ σύγκριση τῆς γλώσσας τῶν **Εὐαγγελίων** μέ τήν γλώσσα **παπύρων**, πού προέρχονται ἀπό τόν **πρῶτο μ.Χ. αἰῶνα**, ἐστερέωσε τήν πεποίθησή μου, ὅτι **τά βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης ἐγράφηκαν τόν πρῶτο αἰῶνα· καί ὅτι ἔφθασαν σέ μᾶς, χωρίς νά ἀλλοιωθοῦν**. Τά εὐρήματα αὐτά (πάπυροι τοῦ **Α΄ αἰῶνα**) ἀνέβασαν τήν ἀξιοπιστία τῆς **Καινῆς Διαθήκης** στά μάτια τῶν ἐπιστημόνων⁹.

β. **Ὁ W. Albright**, παγκοσμίου φήμης βιβλικός ἀρχαιολόγος, γράφει:

Τώρα μπορούμε νά ὑποστηρίζω μέ ἀπόλυτη σιγουριά, ὅτι τίποτε ἀπολύτως δέν μᾶς ὑποχρεώνει νά εἰποῦμε ὅτι - ἔστω καί ἓνα μόνο - βιβλίο τῆς **Καινῆς Διαθήκης** ἐγράφη μετά τό **80 μ.Χ.**¹⁰.

Ὁ Albright γράφει ξεκάθαρα:

"Ὅλα τά βιβλία τῆς **Καινῆς Διαθήκης** ἐγράφηκαν

9. Burrows, Millar, What mean these stones, New York 1956, p. 52.

10. Albright, W.F. Recent Discoveries in Bible Lands, New York 1955, p. 136.

ἀπό ἑβραϊκῆς καταγωγῆς χριστιανούς μεταξύ 40-80 μ.Χ. Καί ἀκριβέστερα **μεταξύ 50-75 μ.Χ.**^{10α}.

γ. Ὁ **Sir William Ramsay** (Σέρ Οὐίλλιαμ Ράμσεν) εἶναι ὁ μέγιστος κατά κοινή ὁμολογία ἀρχαιολόγος ὄλου τοῦ κόσμου.

Γιά τίς Πράξεις τῶν ἀποστόλων ἔλεγε, ὅτι ἐγράφησαν μετά τό 150 μ.Χ. Τήν ἄποψη ὅτι ἐγράφησαν γύρω στό 60 μ.Χ. δέν τήν ἐθεωροῦσε σοβαρή καί ἄξια προσοχῆς. Μά ἀναγκάστηκε νά ἀλλάξῃ γνώμη. Τί τόν ἀνάγκασε; Οἱ ἀνασκαφές του στήν Μ. Ἀσία. Αὐτά πού βρῆκε, τόν ὑποχρέωσαν νά διακηρύξῃ·

- ὅτι μέχρι τότε **ἔκανε λάθος**·
- ὅτι οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων εἶναι **πρώτου ἐπιπέδου ἱστορικό βιβλίο**·

• ὅτι ὁ συγγραφέας τους, ἀπόστολος Λουκᾶς, πρέπει νά καταταγῆ **στούς μέγιστους ἱστορικούς συγγραφεῖς τοῦ κόσμου!**

• ὅτι ὅλες οἱ πληροφορίες πού μᾶς δίνει, εἶναι **ἀπόλυτα ἀκριβεῖς**^{11!}

δ. Σήμερα ὅλοι οἱ ἐπιστήμονες δέχονται, ὅτι **ὅλα τά βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης εἶναι ἀύθεντικά. Δηλαδή ὅτι ἐγράφησαν ἀπό τούς ἀποστόλους, τῶν ὁποίων φέρουν τά ὀνόματα, μεταξύ τῶν ἐτῶν 50-80 μ.Χ.**

Ἐννοεῖται, ὅτι σ' αὐτό δέν συμφωνοῦν ἐκεῖνοι πού κάνουν **ἀντιχριστιανική προπαγάνδα**. Αὐτοί ἐξακολουθοῦν νά **πιπιλίζουν**, σέ ἀνθρώπους πού δέν ξέρουν, τί

10α. Albright, W.F. Christianity Today, Vol. 7, Jan. 18, 1963, p. 3.

11. Ramsay, William, The Bearing of Recent Discovery on the Trustworthiness of the New Testament, London 1915, p. 222.

έχει στό μεταξύ διαπιστώσει ή έπιστήμη, τίς γνώμες διαφόρων συγγραφέων **του περασμένου αιώνα**. Μέ τόν τρόπο αυτό δουλεύει και ό Γιάννης Κορδάτος (μαρξιστής-άθεϊστής), ό Μάρας και άλλοι.

δ. Οι έσωτερικές μαρτυρίες

1. Έσωτερικές λέγονται οι μαρτυρίες που μάς δίνει για τόν έαυτό του τό ίδιο τό βιβλίο.

Οι έσωτερικές μαρτυρίες έχουν ιδιαίτερη αξία. Γιατί έγράφτηκαν, χωρίς οι συγγραφείς νά έχουν ύπ' όψιν τους τά δικά μας προβλήματα.

Άς ιδούμε λοιπόν·

• **τί πληροφορίες μάς δίνουν οι συγγραφείς τών βιβλίων της Καινής Διαθήκης;** και

• **έχομε δικαίωμα νά άμφισβητούμε τήν φιλαλήθειά τους;**

2. Στην Καινή Διαθήκη διαβάζομε όπι όλα όσα γράφει προέρχονται άπ' ευθείας από **αυτόπτες και άτύκους μάρτυρες**.

Άς ιδούμε μερικά παραδείγματα:

α. Λουκά 1,1-3

Πολλοί προσπάθησαν νά συντάξουν μία καλή διήγηση για αυτά που πιστεύομε, μέ βάση αυτά που μάς παρέδωκαν εκείνοι που υπήρξαν από αρχής αυτόπτες στά γεγονότα και στή συνέχεια κήρυκες της χριστιανικής πίστης. Για τόν ίδιο λόγο αποφάσισα και έγώ, μία και τά παρακολουθήσα όλα αυτά από τήν αρχή, νά τά καταγράψω συστηματικά, για νά καταλάβης, έξοχώτατε Θεόφιλε, πόσο σοβαρά είναι αυτά που έδιδάχτης.

β. Β' Πέτρου 1,16.

Δέν πιστεύσαμε σε όμορφα και συναρπαστικά παραμύθια, κατασκευάσματα λογοτεχνών και φιλοσόφων! Δέν είναι μία στοχαστική σύλληψη φαντασίας ή προσωπικότητα του Χριστού! Έμεις έκπρύξαμε, όπι ό Κύριος ήμών Ίησοϋς Χριστός έζησε ανάμεσά μας γεμάτος δύναμη θεϊκή. Τήν μεγαλωσύνη Του έμεις τήν είδαμε μέ τά ίδια μας τά μάπα.

γ. Α' Ιωάννου 1,1-3

Δέν κρύπτομε ιδέες και φιλοσοφικούς στοχασμούς. Κρύπτομε αυτό που άκούσαμε· αυτό που είδαμε μέ τά μάπα μας· αυτό που όχι μόνο τό είδαμε, αλλά και τό ψηλαφήσαμε μέ τά χέρια μας. Σας μιλάμε για τόν Λόγο της Ζωής, που υπάρχει άπ' αρχής· που σαν προαιώνιος Θεός είναι ή ζωή· και που ήλθε και έφανερώθη σε έμάς τους ανθρώπους. Αυτόν έμεις τόν είδαμε. Και για αυτό τώρα έμεις σας δίνομε τήν μαρτυρία μας· και σας πληροφορούμε, όπι ή Αιώνιος Ζωή (=ό Χριστός), που πρώτα ήταν κοντά στον Ουράνιο Πατέρα, άόρατος και αυτός, έφανερώθηκε σ' έμάς. Τόν είδαμε. Τόν άκούσαμε. Και σας Τόν κρύπτομε.

δ. Ιωάννου 19,34-35

Ένας στραιώτης χτύπησε μέ τήν λόγχη του τόν Χριστό στό πλευρό, και άμέσως έβγήκε από εκεί αίμα και ύδωρ. Τό είδα μέ τά μάπα μου. Και τό διακηρύττω. ΈΗ διακήρυξη μου αυτή είναι μία άπλη περιγραφή της πραγματικότητας. Έγώ επειδή τό είδα, ξέρω όπι αυτό είναι άληθινό. Και σας τό λέγω, για νά πιστεύσετε.

ε. Λουκά 3,1

Τόν δέκατο πέμπτο χρόνο της βασιλείας του Τιβε-

ρίου (14-37 μ.Χ.), ἐνῶ ἡγεμόνας τῆς Ἰουδαίας ἦταν ὁ Πόντιος Πιλάτος, τετράρχης τῆς Γαλιλαίας ὁ Ἡρώδης, τετράρχης τῆς Ἰουραίας καί Τρακωνίτιδος ὁ Φίλιππος, ἀδελφός τοῦ Ἡρώδου, καί τετράρχης τῆς Ἀβιληνῆς ὁ Λυσανίας, ἐπί ἀρχιερέως Ἄννα καί Καϊάφα...

Παρατήρηση: ὄχι «κάποτε»· ὄχι «μιά φορά καί ἕναν καιρό»· ἀλλά τό 15 ἔτος τοῦ Τιβερίου· τό ἔτος 29 μ.Χ.!

3. Ὅταν κάποιος λέγη, ὅτι ἄκουσε κάτι μέ τά ἴδια του τά αὐτιά καί τό εἶδε μέ τά ἴδια του τά μάτια, δέν ἀποκλείεται καί νά παραποιῇ μερικά γεγονότα.

Μά οἱ Ἀπόστολοι μιλώντας γιά τά γεγονότα, στά ὁποῖα στήριζαν τήν πίστη τους καί τά ὁποῖα ἐκήρυτταν, δέν περιορίζονται νά λένε «ἐμεῖς τά ἀκούσαμε καί τά εἶδαμε»... ἀλλά στρεφόμενοι στούς διώκτες καί ἀντιπάλους τους τούς ὑπενθυμίζουν:

– **Σεῖς τό ξέρετε καλά, πώς αὐτά εἶναι ἀλήθεια! Δέν πρόκειται, οὔτε γιά λάθη, οὔτε γιά κάποια ἀσήμαντη λεπτομέρεια!....**

Ἄς ἰδοῦμε μερικά τέτοια λόγια:

α. Πράξ. 2,22

Ἄνδρες ἰσραηλῖτες, ἀκοῦστε αὐτά πού θέλω νά σᾶς εἰπῶ: τί εἶναι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, σᾶς τό ἔδειξε ὁ ἴδιος ὁ Θεός μέ τά διάφορα θαύματα («δυνάμεις, τέρατα καί σημεῖα»), **πού ἔκαμε δι' Αὐτοῦ ἀνάμεσά σας καί τά ξέρετε ὅλοι σας. Αὐτόν σεῖς - ἔτσι εἶχε ὀρίσει ὁ Θεός - τόν παραδώσατε σέ χέρια ἀνόμων καί τόν ἐσταυρώσατε.** Μά ὁ Θεός τόν ἀνέστησε. Naί ὁ Θεός τόν ἀπάλλαξε ἀπό τήν θλιβερή κατάσταση τοῦ θανάτου, γιατί δέν ἦταν δυνατό νά μείνῃ αὐτός (ὁ Χριστός) στήν ἐξουσία του.